

H?sök tere, végállomás

2025 június 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az újrachantolt mártírok mellett a diktatúra is a ravatalra került.

Június tizenhatodika kett?s értelemben is emlékezetes, Nagy Imrének és mártírtársainak kivégzése (1958), majd újratemetése (1989) történt e napon. Utóbbi nyom többet a história latjában, hiszen az újrachantolt mártírok mellett a

diktatúra is a ravatalra került. Emberölt? távolából kimondhatjuk: a rendszerváltozás (vagy nevezzük bárminek) legmarkánsabb napja volt az újratemetés. Ott, a H?sök terén éreztük el?ször, hogy megroppant a diktatúra. Talán épp az ifjú Orbán Viktor beszédénél:

Értetlenül állunk azel?tt, hogy a forradalmat és annak miniszterelnökét nemrég még kórusban gyalázók ma váratlanul ráébrednek, hogy ?k Nagy Imre reformpolitikájának folytatói. [...] Akik elrendelték, hogy bennünket a forradalmat meghamisító tankönyvekb?l oktassanak, ma szinte tülekednek, hogy – mintegy szerencsehozó talizmánként – megérinthessék ezeket a koporsókat.

A lélegzetét visszafojtó tömeg él?ben láthatta a ravatal mellett álló „megvilágosodott” elvtársak kínos gyászábrázatát. Égtek, mint a mellettük lobogó kandeláberek... Látni kellett a gyászoló tömeg tekintetét is, kinek vér tolult az arcába, ki falfehérre sápadt. (Hát hogyne, hiszen még benne voltunk a diktatúrában, tagja voltunk a Varsói Szer?désnek, a KGST-nek, még bent volt a százezres orosz ármádia, fegyverben állt a munkás?rség, még az MSZMP hirdette az ígét.)

Eközben a Duna túloldalán egy VIP-kórteremben talán a bukott pártvezér – a hóhér – is látni vélte a H?sök terei százezreket.

?zött, zavaros értelemmel próbálta megfejteni, mivé lett az életm?ve. A sors még megadta neki – kiróta rá – ezt a napot. Hamarosan papot hív, meggyón. Mossa kezeit.

Pilhál György

www.magyar nemzet.hu

Ajánló